

Sygnatura akt VI Ka 936/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **30 grudnia 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Marcin Schoenborn

Sędziowie SSO Bożena Żywioł.

SSO Grażyna Tokarczyk (spr.)

Protokolant Agata Lipke

przy udziale Krystyny Marchewki

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2014 r.

sprawy skazanego **P. C.**

ur. (...) w Ś.,

syna J. i W.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżyciela publicznego i skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 29 sierpnia 2014 r. sygnatura akt III K 13/14

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 3 w ten sposób, że zobowiązuje skazanego w ramach wymierzonej mu kary łącznej ograniczenia wolności, do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;
2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. W. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
4. zwalnia skazanego od zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 936/14

UZASADNIENIE

P. C. skazany został prawomocnymi wyrokami:

I. z dnia 5.05.2011 r. sygn. akt II K 303/11 Sądu Rejonowego w Zabrze za przestępstwo popełnione w dniu 18.03.2011 r.- wykonaniu podlega kara 30 dni aresztu w związku z kontrawencjonalizacją jednego z czynów oraz 1 roku pozbawienia wolności,

II. z dnia 17.05.2011 r. sygn. akt II K 378/11 Sądu Rejonowego w Zabrze za przestępstwo popełnione w dniu 22.01.2011 r.- wykonaniu podlega kara 1 roku pozbawienia wolności,

III. z dnia 27.05.2011 r. sygn. akt II K 471/11 Sądu Rejonowego w Zabrze za przestępstwo popełnione w dniu 6.04.2011 r.- wykonaniu podlegała kara 10 miesięcy ograniczenia wolności,

IV. z dnia 7.06.2011 r. sygn. akt II K 476/11 Sądu Rejonowego w Zabrze za przestępstwo popełnione w dniu 2/3.04.2011 r. i 20.04.2011 r.- wykonaniu podlega kara 12 miesięcy ograniczenia wolności,

V. z dnia 11.08.2011 r. sygn. akt II K 821/11 Sądu Rejonowego w Zgierzu za przestępstwo popełnione w dniu 23.07.2011 r. - wykonaniu podlega kara 6 miesięcy ograniczenia wolności,

VI. z dnia 31.08.2011 r. sygn. akt II K 890/11 Sądu Rejonowego w Zabrze za przestępstwo popełnione w dniu 25.07.2011 r.- wykonaniu podlega kara 8 miesięcy ograniczenia wolności,

VII. z dnia 3.10.2011 r. sygn. akt II K 1059/11 Sądu Rejonowego w Zabrze za przestępstwo popełnione w dniu 7.07.2011 r.- wykonaniu podlega kara 6 miesięcy ograniczenia wolności,

VIII. z dnia 1.12.2011 r. sygn. akt II K 1280/11 Sądu Rejonowego w Zabrze za przestępstwo popełnione w dniu 15.08.2011 r.- wykonaniu podlega kara 10 miesięcy ograniczenia wolności,

IX. z dnia 17.01.2012 r. sygn. akt II K 679/11 Sądu Rejonowego w Jaworze za przestępstwo popełnione w dniu 9.05.2011 r. i 11.05.2011 r.- wykonaniu podlega kara 1 roku i 2 miesięcy ograniczenia wolności,

X. z dnia 3.04.2012 r. sygn. akt II K 133/12 Sądu Rejonowego w Zabrze za przestępstwo popełnione w dniu 21.01.2012 r.- wykonaniu podlega kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

XI. z dnia 25.09.2012 r. sygn. akt II K 669/12 Sądu Rejonowego w Zabrze za przestępstwo popełnione w dniu 18.04.2012 r.- wykonaniu podlega kara 1 roku pozbawienia wolności,

XII. z dnia 9.01.2013 r. sygn. akt II K 1490/12 Sądu Rejonowego w Zabrze za przestępstwo popełnione w dniu 20.10.2012 r.- wykonaniu podlega kara 30 dni aresztu w związku z kontrawencjonalizacją czynu,

XIII. z dnia 23.04.2013 r. sygn. akt VII K 111/12 Sądu Rejonowego w Zabrze za przestępstwo popełnione w dniu 28.05.2012 r.- wykonaniu podlega kara 10 miesięcy pozbawienia wolności,

XIV. z dnia 28.10.2013 r. sygn. akt III 577/13 Sądu Rejonowego w Zabrze za przestępstwo popełnione w dniu 20.01.2013 r. i 24.01.2013 r.- wykonaniu podlega kara 30 dni aresztu w związku z kontrawencjonalizacją czynu.

Sąd Rejonowy w Gliwicach od wyrokiem łącznym z dnia 29 sierpnia 2014 r. sygnatura akt III K 13/14 orzekł, o połączeniu skazanemu kar orzeczonych za pozostające w trzech zbiegach realnych przestępstwa:

- w sprawach II K 303/11, II K 378/11, II K 471/11 i II K 476/11- wymierzając karę łączną 2 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności,

- w sprawach II K 821/11, II K 890/11, II K 1059/11 i II K 679/11 – wymierzając karę 2 lat ograniczenia wolności,

- w sprawach II K 669/12 i VII K 1111/12- wymierzając karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W pozostałym zakresie Sąd orzekł o umorzeniu postępowania oraz tym, iż pozostałe orzeczenia w sprawach za które wymierzono kary podlegające łączeniu, podlegają odrębnemu wykonaniu.

Skazany zaskarżył wyrok na swoją korzyść domagając się wymierzenia mu kary łącznej w wysokości najsurowszej z kar jednostkowych, to jest 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Prokurator zaskarżył wyrok w punkcie 3 na niekorzyść skazanego zarzucając obrazę art. 86 § 3 kk poprzez nie ustalenie przez Sąd I instancji godzinowego wymiaru pracy społecznie użytecznej podlegającej wykonaniu w ramach kary ograniczenia wolności, wniósł o orzeczenie tegoż w wysokości 40 godzin w stosunku miesięcznym

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja skazanego jest oczywiście bezzasadna.

Sąd orzeka karę łączną, jeśli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

Rozważając podstawy orzekania kar łącznych Sąd I instancji prawidłowo zastosował pogląd wyrażony uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2005 roku, w sprawie I KZP 36/04, stanowiącej, że sformułowanie „pierwszy wyrok”, o jakim mowa w art. 85 kk, odnosi się do chronologicznie pierwszego wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego przestępstwa (kolejnych przestępstw), co powoduje, że Sąd wydający wyrok łączny winien przeanalizować wszystkie wyroki, którymi został skazany starający się o wydanie wyroku łącznego, a przede wszystkim rozpoczęcia tejże analizy od pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł wobec skazanego.

Analizując przestępczą drogę życiową skazanego Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że w pierwszym zbiegu realnym pozostają zachowania osądzone w sprawach II K 303/11, II K 378/11, II K 471/11 i II K 476/11, pomimo zapadłych czterech wyroków skazany dopuścił się przestępstw z drugiej grupy osądzonych w sprawach II K 821/11, II K 890/11, II K 1059/11 i II K 679/11, kiedy i w nich wyroki zapadły popełnił przestępstwo osądzone w sprawie II KK 133/12 nie pozostające w zbiegu z innymi, aby kolejną grupą objąć czyny osądzone w sprawach II K 669/12 i VII K 1111/12, w międzyczasie w sprawie III K 1490/12, a po wszystkich jeszcze czyn ze sprawy III K 577/13.

Taka droga życiowa skazanego potwierdza jego wysoką demoralizację, brak minimalnego poszanowania porządku prawnego pomimo stosunkowo młodego wieku, co potwierdza, że cel wychowawczy jaki kary winny spełnić względem P. C. nie może być osiągnięty w pobłażliwości jego traktowania. Przeciwnie jedynie stosunkowo surowe kary są w stanie uświadomić skazanemu naganność jego zachowania oraz na przyszłość dać mu pod rozwagę celowość popełniania przestępstw. Podkreślenia wymaga przy tym również atakowanie przez skazanego różnych dóbr prawem chronionych, bo nie było to jedynie mienie, które kradł, bądź niszczył, ale i zdrowie, nietykalność cielesna, wolność oraz cześć, a przy tym działalność organów bezpieczeństwa porządku publicznego- policji.

Wreszcie podkreślić należy, że racjonalizacja kary orzekanej, jako kara łączna w wyroku łącznym nie musi być rozumiana wyłącznie, jako łagodzenie i mieć zatem charakter jednokierunkowy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21.08.2007 roku sygn. akt II KK 96/07, OSNKW 2008/1/6).Nie ma żadnych podstaw, by przyjmować, iż istotą kary łącznej orzekanej w wyroku łącznym jest tworzenie sytuacji korzystnej dla skazanego. W praktyce rzeczywiście tak dzieje się najczęściej, ale nie oznacza to, by takie korzystne rozwiązanie musiało być stosowane i to maksymalnie (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 31.05.2007 roku sygn. akt II AKa 96/07).

W orzecznictwie od dawna dominuje przekonanie, że zasada absorpcji winna być stosowana wyjątkowo, a popełnienie więcej niż dwóch przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary surowszej od wynikającej z zasady absorpcji (np. wyrok SA w Łodzi z 20.09.2001 roku, sygn. akt II AKa 154/01, OSNPK 2/02 poz. 26, KZS 5/02 poz. 62, wyrok SA w Krakowie z 29.06.2010 r. sygn. akt II AKa 100/10, KZS 2010/10/16).

Uwzględniając powyższe Sąd Okręgowy stwierdził, że Sąd I instancji prawidłowo ocenił okoliczności podmiotowo-przedmiotowe przestępstw pozostających w zbiegach realnych, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, orzekając kary łączne w wywarzony sposób zastosował zasadę asperacji, a w karach łącznych nie sposób doszukać się rażąco niewspółmiernej surowości.

Sąd odwoławczy stwierdził równocześnie zasadność apelacji oskarżyciela publicznego Sąd meriti istotnie nie orzekł wymiaru godzin, w jakim skazany winien wykonywać orzeczoną wobec niego w punkcie 3 karę łączną ograniczenia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, że uzasadniona okolicznościami ujawnionymi w postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego oraz wymiarem orzeczoną w sprawach jednostkowych jest wysokość nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Nie można zapominać, że połączeniu podlegały kary orzeczone w czterech wyrokach jednostkowych, gdzie w trzech wypadkach orzeczono 20 godzin, a w jednym 30 godzin w stosunku miesięcznym, dlatego żądanie wymiaru maksymalnego przewidywanego w ustawie nie zasługuje na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł o zmianie zaskarżonego wyroku w punkcie 3, w pozostałej części wyrok utrzymując.